

AFGØRELSE

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 24. april 2012

om fastlæggelse af det andet sæt af regioner, hvor visuminformationssystemet (VIS) sættes i drift

(meddelt under nummer C(2012) 2505)

(2012/274/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 48, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 48 i forordning (EF) nr. 767/2008 skal der ske en gradvis idriftsættelse af VIS. Kommissionen fastlagde i sin beslutning 2010/49/EF ⁽²⁾, de første regioner, hvor VIS skulle sættes i drift. I betragtning af, at VIS blev sat i drift den 11. oktober 2011, er det nødvendigt at fastlægge det andet sæt af regioner, hvor de oplysninger, der skal behandles i VIS, herunder fotografier og fingeraftryksoplysninger, skal indsamles og fremsendes til VIS for alle visumansøgninger i den pågældende region.
- (2) Ifølge artikel 48, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008 skal rækkefølgen af regionerne med henblik på implementeringen af VIS fastlægges på grundlag af følgende kriterier: risikoen for ulovlig indvandring, trusler mod medlemsstaternes indre sikkerhed og den realistiske mulighed for at indsamle biometriske data fra alle lokaliteter i den pågældende region.
- (3) Kommissionen har foretaget en vurdering for de forskellige regioner, hvori den for det første kriterium har taget hensyn til forhold såsom de gennemsnitlige tal for afslag på visum, tallene for afslag på indrejse og tallene for, hvor mange tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold der er afsløret på medlemsstaternes område; for det andet kriterium har den taget udgangspunkt i en trusselsvurdering foretaget af Europol; og for det tredje kriterium har den anvendt det forhold, at den konsulære tilstedeværelse eller repræsentation er steget i alle regioner i verden siden vedtagelsen af beslutning 2010/49/EF.
- (4) Ifølge denne vurdering bør de næste regioner, hvor indsamling og fremsendelse af visumoplysninger til VIS bør starte for alle visumansøgninger, være Vestafrika, Centralafrika, Østafrika, det sydlige Afrika, Sydamerika, Centralasien og Sydøstasien.
- (5) Det besatte palæstinensiske område blev udelukket fra den mellemøstlige region, som var omfattet af beslutning 2010/49/EF, på grund af de tekniske vanskeligheder, der kunne opstå med at udstyre de berørte konsulater og kontorer. For at undgå huller i forbindelse med bekæmpelse af ulovlig indvandring og beskyttelse af den indre sikkerhed og i betragtning af den tid, medlemsstaterne har tilbage til at løse de tekniske vanskeligheder, bør det besatte palæstinensiske område være den 11. region, hvor indsamling og fremsendelse af visumoplysninger til VIS bør starte for alle visumansøgninger.
- (6) Idriftsættelsen i hver af de omhandlede regioner fastlægges af Kommissionen i henhold til artikel 48, stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008.
- (7) Med henblik på fastlæggelsen af yderligere regioner bør efterfølgende afgørelser træffes på et senere tidspunkt på grundlag af en yderligere, ajourført vurdering af disse andre regioner i overensstemmelse med de relevante kriterier og erfaringen med idriftsættelsen i de regioner, som er fastlagt i beslutning 2010/49/EF og i denne afgørelse.
- (8) Da VIS-forordningen bygger på Schengenreglerne, har Danmark meddelt, at VIS-forordningen er gennemført i Danmarks nationale lovgivning i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Danmark er derfor i medfør af international ret forpligtet til at gennemføre denne afgørelse.
- (9) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 23 af 27.1.2010, s. 62.

bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾. Den er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (10) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾. Den er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.
- (11) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (12) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾.
- (13) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁷⁾.
- (14) For så vidt angår Cypern udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (15) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (16) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved

artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ⁽⁸⁾ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De regioner, hvor indsamling og fremsendelse af oplysninger til visuminformationssystemet (VIS) starter efter de regioner, der er fastlagt i beslutning 2010/49/EF i medfør af artikel 48, stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008, er følgende:

— Den 4. region:

Benin
Burkina Faso
Cape Verde
Elfenbenskysten
Gambia
Ghana
Guinea
Guinea-Bissau
Liberia
Mali
Niger
Nigeria
Senegal
Sierra Leone
Togo.

— Den 5. region:

Burundi
Cameroun
Den Centralafrikanske Republik
Tchad
Congo
Den Demokratiske Republik Congo
Ækvatorialguinea
Gabon
Rwanda
São Tomé og Príncipe.

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

— Den 6. region:

Comorerne
Djibouti
Eritrea
Etiopien
Kenya
Madagaskar
Mauritius
Seychellerne
Somalia
Sydsudan
Sudan
Tanzania
Uganda.

— Den 7. region:

Angola
Botswana
Lesotho
Malawi
Mozambique
Namibia
Sydafrika
Swaziland
Zambia
Zimbabwe.

— Den 8. region:

Argentina
Bolivia
Brasilien
Chile
Colombia
Ecuador
Paraguay
Peru

Uruguay

Venezuela.

— Den 9. region:

Kasakhstan
Kirgisistan
Tadsjikistan
Turkmenistan
Usbekistan.

— Den 10. region:

Brunei
Burma/Myanmar
Cambodja
Indonesien
Laos
Malaysia
Filippinerne
Singapore
Thailand
Vietnam.

— Den 11. region:

Det besatte palæstinensiske område.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypren, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storfurstendømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 2012.

På Kommissionens vegne
Cecilia MALMSTRÖM
Medlem af Kommissionen